

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Sodišča in minoritetske šole na Češkem.

II.

Minoritetske šole se snujejo ali se bodo snovale ne samo na mejah mej obema narodnostima češkega kraljestva, ampak tudi v globini ali sredi ozemlja, kjer spada drugače prebivalstvo k jedni in isti narodnosti.

Na obe strani pa nastane čudno razmerje, ako poštujemo kvalifikacijo sodišč in njih poslovanja po jeziku. Češke in nemške naselbine si bodo prizadevale, kar možno naglo na svojem mestu nasteti toliko otrok, da se jim osnuje narodna minoritetska šola. Skrbele bodo torej te naselbine, da se jim otroci izšolajo vsaj v jeziku po domače. Jezik se ne zavaruje narodnosti pred poginom, in ravno naselbine sredi drugega kompaktnega prebivalstva se nehoté napajajo iz virov tuje kulture, torej tuje nacionalnosti. Ali, kakor je še šega dandanes, zmatra se kak narodni odlomek še vedno nepotujenim, dokler ni izgubil do čista jezikove lupine. Naselbine na mejah in sredi tujega kompaktnega prebivalstva bodo se imele še vedno za narodne, ako jim bo možno osnovati minoritetske šole, v katerih bodo skušali otrokom ohraniti materin jezik.

Kakó pa bo s takimi otroki, ko odrasejo, ko jim bo opravljati svoje zadeve sodnijskim potom? Ali bode tudi tukaj skrbjeno zato, da bodo sodnijski uradi reševali uloge v jeziku naselbin? Nikakor. O tem ne govori ne protokol, ne dotična nova pravosodnega ministerstva naredba. Po možnosti se hoče sicer ministerstvo ozirati na meje ali nekoliko pomešano prebivalstvo okrajev, katerih ni bilo možno strogo omejiti po narodnostih. Ali zakona zato ne bode, in ako je ministerstvo jedne dobe prijazno poštevanju takih razmer, ni pa gotovo, da bodo gledali nato nasledniki istega pravosodnega ministerstva. Pa tudi ko bi na mejah, kjer se ločita obe narodnosti, vedno gledali na jezikovno vposobljenje sodnijskega osebja, ne zgodi se to nikdar, ali po največjem slučajno gledé na naselbine sredi ozemlja kompaktne mase iste narodnosti. V takih sredinah se naselbinski odlomki ne bodo mogli nikdar obračati v svojem jeziku na sodišča dotičnih krajev.

Po takem minoritetske šole ne dovedejo do posledic, da bi se po jeziku obvarovanemu zarodu dajalo pravo v materinem jeziku. Minoritetske šole in jezikovna kvalifikacija sodišč so si torej v nasprotju, ker jezikovna — o narodnosti ni niti govoriti — ker jezikovna enakopravnost preneha že pri minoritetski šoli. Vidi se, da taka enakopravnost je polovičarska, nepopolna celó gledé na jezik. Poleg tega je še osnova minoritetskih šol omejena, ker so obtežujoča uslovja gledé na čas in število otrok, da se dobi dovoljenje za osnovo šol. Če se vse to premisli, z druge strani pa pošteva, da so morda ravno pogledi na minoritetske šole ali prav za prav na odlomke naselbin tuje narodnosti jeden glavnih vzrokov, da se niso hoteli Čehi in tudi drugi poprijeti narodne avtonomije, so pač dobički, izvirajoči iz minoritetskih šol, drago, veliko predrago plačani. In kljub minoritetskimi šolam bo treba po dokazovanju in izjavi dr. Riegra samega še vedno celó v češkem kraljestvu vzdrževati šolsko društvo (Osrednjo šolsko Matico). Ali bi ne bilo veliko bolje zahtevati narodne avtonomije, pa za naselbine in mejne odlomke v vsakem slučaju skrbeti po svojih šolskih družtvih za šole, pri katerih ni treba gledati ne na to, koliko časa bivajo stariši v istem kraju?

Pa da ne bomo naštevali vzrokov, zaradi katerih so imenovali minoritetske šole hudo zlo, omenjamo, da Nemci češkega kraljestva bodo zopet na boljsem, nego Čehi. Ker je dokazano, da, ako se bo ravnalo doslednje, po dogovoru, bodo sodniki v popolnoma nemškem ozemlju znali poleg češčine tudi nemški, bodo v tem ozemlju reševali tudi nemške uloge v nemškem jeziku. Minoritetske šole nemških odlomkov in naselbin bodo torej kazale uspehe tudi v tem, da izšolanci teh šol bodo uživali enakopravnost tudi pri čeških ali Čehom odločenih sodiščih. Ako bi pa bili strogo ločili vsak narod na podstavi narodne avtonomije, bi bili tudi pred sodišči Nemci in Čehi jednaki; v češkem okvirju bi sodili tudi za Nemce samo v češkem jeziku, sodniki bi ne potrebovali znanja nemščine, in državni jezik bi ne bil de facto na Češkem uveden, kakor bo v resnici v protiustavnem zmislu sedaj.

Sodišča in minoritetske šole, kakor se kažejo že sedaj po protokolu dogovora in po pravosodnega

ministerstva naredbi, razkrivajo nejednako dvojno mero za Nemce ugodno, za Čeha neugodno. Iz tega pa sledi, da Slovanom drugih dežel ni niti želeti, da bi se narodna enakopravnost izvrševala po istem kopitu. Ako pa pravijo, da na Češkem se je morala narodna ali bolje, jezikovna enakopravnost rešiti takó „ugodno“ zaradi zgodovine tega kraljestva, odgovarjamo mi, da za tako „ugodnost“ se mi zahvaljujemo, ker ni ustavna, in ker ne vede do prave sprave, najmanj pa do okrepljenja narodov, kakor jih potrebuje država. Mi smo na stališči ustave, in ta zahteva vsa ona uslovja, katera v resnici varujejo narodnost in jezik, in še ta ne povsod, kakor smo dokazali ravno v pogledu na sodišča za Čeha in Nemce češkega kraljestva.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 17. februarja.

Danes bavila se je poslaniška zbornica s specialno debato zakonskega načrta o zunanjih pravnih razmerah židovskih verskih občin. Načrt se je skoro brez premen vsprejel in brez večje debate; le § 1. pouzročil je nekoliko več življenja, no, ne sam po sebi, ampak zato, ker je daval najlepšo priliko segati nazaj v splošno debato. Prvi govornik Jaques vzel si je to prostost sam in zato le nekoliko besed za oproščenje izrekel. Drugi govornik Kaiser, skliceval se je na prvega in tako vršila se je glavna debata v specialni. No tega je občinstvo že vajeno in pričakovalo je tega tudi pri tej predlogi. Zato se je bilo v velikem številu zbralo in z radovednostjo pričakovalo, kako se bodo nasprotniki danes borili. Pa ko sta prva dva govornika dogovorila, zginila je vsa zanimivost in galerije so se izpraznile po malem. Tudi poslanci so se malo brigali za židovsko postavo in pri glasovanju so se morali v zbornico klicati. Govor Jaquesov ni prinesel novih momentov, ako ne računamo tega, da je on naštel posamezne žide, ki so se odlikovali v umetnosti ali vedi. No, to je bilo tudi prej znano in nihče ni tega tajil. Zanimivo v njegovem govoru je to, da on pričakuje za žide jednake ravnopravnosti, kakor jo imajo kristijanski narodi v Avstriji.

Kaiser pobijal je v svojem govoru Jaquesa in Weitlofa in povedal je, proti čemu je protizidovsko gibanje prav za prav obrnjeno.

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil — o.)

(Dalje.)

Z druhaljo, pomnoženo z novimi puntarji, šel je Pugačov naravnost k Ileckemu gorodku in poslal za načelnika v njem nastavljenemu atamanu Portnovu povelje priti mu nasproti in zjediniti se z njim. Obetal je kazakom, da jih bo obdaril s križcem in brado (ilecki in jaicki kazaki bili so vsi staroverci) z rekami in logami, denarjem in zalogo, s svičcem, smodnikom in večno svobodo, grozivši jim v slučaju nepokornosti z maščenjem. Zvest svoj dolžnosti, mislil je ataman, protiviti se, kazaki pa so ga zvezali in vsprejeli Pugačóva z zvonjenjem in s „hlebo in soljo“. Pugačov obesil je atamana, tri dni praznoval zmago in vzel saboj vse ilecke kazake in mestne tope ter šel nad trdnjavo Razsipno.

Trdnjave, v tem kraju sezidane, niso bile nič drugega, kakor vasi, obdane s pleteno ograjo ali

pa s kolmi. Nekoliko starih vojakov in tamošnjih kazakov pod zaščito dveh ali treh topov bilo je v njih brez opasnosti pred strelom in kopjem divjih plemen, raztresenih po stepih orenburške gubernije in okoli njenih mej. Dne 24. septembra napadel je Pugačov Razsipno. Kazaki so tudi odpadli. Trdnjava je bila vzeta. Poveljnik major Velovski, nekoliko častnikov in jeden duhoven so bili obešeni, garnizonska četa pa in poldrugosto kazakov zjediniili so se s puntarji.

Glas o samozvanci se je hitro razširjal. Še s Budorinske predstraže je Pugačov pisal kirgiz-kaj-saksemu hanu, nazivajoč sebe za gosudarja Petra III. in zahtevajoč od njega sina za tala in sto mož pomožne vojske. Nurali-han popeljal se je k Jaickemu gorodku, kakor da bi se hotel pogajati z načelništvom, kateremu je ponudil svojo podporo. Zahvalili so se mu in odgovorili, da se nadejajo tudi brez njegove pomoči ugnati puntarje. Han je poslal orenburškemu gubernatorju tatarsko pismo samozvančevega takoj, ko je zvedel, da se je pojavil. „Mi, ljudje živeči po stepih — je pisal Nurali gubernatorju — ne vemo, kdo je ta, ki hodi po bregu sem ter tja je li slepar ali bodoči gosudar?

Poslanik naš se je vrnil in povedal, da ni mogel zvedeti tega, pa da ima ta človek rumenkasto brado“. Pri tem je han, posluživši se prilike, zahteval od gubernatorja povrniti talov odgnane živine in izročitev iz „orde pobeglih robov. Reinsdorp je hitro odgovoril, da je smrt imperatorja Petra III. znana vsemu svetu, da je on sam videl gosudarja v grobu in poljubil njegovo mrtvo roko. Opominjal je hana v slučaju, ko bi samozanec pobegnil v kirgiške stepe, da naj ga izda oblastvu, obljubivši mu zato milost carice. Prošnje hanove so bile izpolnjene. Mej tem stopil je Nurali v prijateljske odnose s samozvancem, ter neprestano zagotavljal Reinsdorpu udanost svojo carici, kirgizi pa so jeli pripravljati se na napade.

Takoj po naznanilu hanovem prejeli so v Orenburgu poročilo jaickega poveljnika, poslano čez Samaro. Kmalu potem prišlo je poročilo Velovskega o vzetji Ileckega gorodka. Reinsdorp se je hitro priprijel sredstev, da bi zatrl nastajajoče zlo. Ukazal je brigadirju baronu Bilovu odpraviti se iz Orenburga s štirimi sto pešcev in konjikov in s šestimi poljskimi topovi in iti k Jaickemu gorodku, po potu pa pobirati ljudi s predstraž in iz trdnjav.

Vladni zastopnik, Gniwocz, govoril je tudi danes zoper antisemitizem in očital tej stranki, da njena zastava ni čista. On neče razumeti tega protizidovskega gibanja in pogreša pri nji kristijanske ljubezni. Mi dvomimo, da bi isti Poljak iz svojega nagiba tako govoril. Kam židi deželo in narod, mej katerim živé, privedo, ima on najlepšo priliko v Galiciji izučevati. Nam je popolnoma razumljivo, ako se stare kronovine avstrijske branijo blagostanja in sreče, ki jo to pleme prinaša narodom, pri katerih ono živi.

V začetku seje predložila je vlada dva zakonska načrta, ki nimata važnosti. Potem je odgovoril minister Schoenborn na interpelacijo Furtmüllera o nedostatkih pri imenovanju sekvestrov pri izvršilni iztirjatvi davčnih zaostankov. Za tem prešla je zbornica k dnevnemu redu, namreč k posvetovanju posameznih paragrafov zakonskega načrta o zunanjih pravnih razmerah židovskih verskih občin.

K §. 1 oglasil se je k besedi dr. Jaques. On se čudi, da se je moglo posvetovanje o tem zakonu porabiti s strani antisemitov v to, da so izražali svoje sovraštvo proti židom. Po njegovem mnenju sestavlja § 1 bistveno podlago celega zakona, more se tedaj pri tej priliki splošno o predlogi govoriti. Potem on polemizuje proti Luegeru in pravi, da se ne sme pozabiti, da so se židi, kakor i drugi ljudje, v teku 2000 let pouzdignili in zboljšali.

Trditev Luegerjevo, da na Ogerskem poslednji žid več velja, kot katolik pri nas, naziva on lažno. Obdolženja Luegerjevega, da je židom prirojena strast kupičiti denar, on ne taji, no kriv je temu po njegovi misli srednji vek, ki židom ni dopuščal, drugega posla.

Tudi to priznaje govornik, da je židovski življenj preveč zastopan pri časnikařtvu in skuša to iz časnih razmer pojasniti.

Govornik misli, da bodo napake židov v tej meri ginile, v kateri se bo položaj židov v državi zboljšal in postal dostojen človeřtvu; on ukazuje na Kurando, Fischhofa, Laskera; na Bambergera. Govornik sklepa tako: Antisemitizem ni politična stranka, on je trgovina, on je iztok največje dušne surovosti in najgloblje neolikanosti. (Kako pravil na levi: Fiegel to ni res.) Antisemitizem bo zopet v temi, iz katere je prišel, zginil, kakor hitro se zarja liberalizma zopet pokaže. (Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. februarja.

Tirolski namestnik baron Widmann pojde baje v kratkem v pokoj. Mož poslednja leta večkrat boleha, morda je pa še kak drug vzrok, da se je naveličal službovanja. Po svojem političnem prepričanju je bil ustavoverec in zato ne bodo konservativci posebno žalovali za njim.

Ogerski državni zbor vsprejel je načrt zakona, da se razširi Zagrebški kolodvor in napravi železniška delarnica v Zagrebu. Nekateri člani opozicije so hudo ugovarjali temu načrtu zakona, češ, da je hrvatsko prebivalstvo sovražno Ogerskeji. To bi bila le nekaka koncesija Hrvatom. Jeden govornikov se je bal celo, da bi se otroci ogerskih delavcev raznarodili. Minister Baross je pa predlogo dobro zagovarjal. Raznarodjenja madjarskih otrok

Komandantu Verhne-Ozerne distancije, brigadirju baronu Korfu zapovedal je iti prej ko mogoče v Orenburg; podpolkovniku Simonovu odposlati majorja Naumova s poljsko komando in s kazaki zaradi zjedinenja z Bilovim; stavropoljski kanceljariji je bilo veleno poslati Simonovu pet sto oboroženih kalmikov in bližjim naškircem in tataram zbrati se prej ko mogoče in polnoštevilnih tisoč mož iti Naumovu nasproti. Noben teh ukazov ni bil izpolnjen. Bilov je zasedel trdnjavo Tatiščevo in se vzdignil na Ozeru, pa petdeset verst od te je, zaslišavši po noči strele iz topov, odstopil misleč, da je trdnjavo že vzel Pugačov. Reinsdorp mu je vnovič zapovedal, naj se požuri, da premaga puntarje; Bilov ni ubogal in je ostal v Tatiščevi. Korf se je ogibal odhoda z različnimi izgovori. Namesto pet sto oboroženih kalmikov se jih še tristo ni nabralo, in ti so bežali s ceste. Braškirci in tatari niso poslušali povelja. Major Naumov pa in vojskine starejšina Borodin, izstopivši iz Jaickega gorodka, hodila sta od daleč po sledu Pugačova, in 3. oktobra prispela sta v Orenburg po stepni strani, niti da sta videla sovražnika. (Dalje prih.)

se pa ni bati, ker se bodo jemali največ hrvatski delavci.

Vnanje države.

Ruski listi zatrjujejo, da v **Bolgariji** vlada popolna anarhija, katero so zakrivile vlade, katere podpirajo nezakonito stanje v deželi. „Grazdanin“ vprašuje, na koga se hoče opirati Koburžan, ko so mu jeli že največji sovražniki Rusije, kakor je bil major Panica, obračati hrbet.

Vlada **grška** je sklenila uvesti puške repetirke malega kalibra. Na Francosko je poslala jednega štabnega častnika, da bode proučaval razne sisteme. Ko so velevlasti se odločile za repetirke, hite tudi manjše države si jih omisliti.

Rumunski list „Lupulu“ trdi, da je rumunska vlada poslala Rusiji dolgo noto, v kateri izraža željo, da bi odpoklicali ruskega poslanika Hibova, ali mu pa vsaj dali drugačne instrukcije, kako naj postopa proti Bolgariji, da Rumuniji ne bode napravljaval vedno zadreg. Nam se vest tega lista ne zdi posebno verojetna.

Francoška vlada je sklenila, da bode tako dolgo imela princa Orleanskega zaprtega, da se bode ta afera popolnoma pozabila in ne bodo časopisi nič pisali o njej. Potem bodo pa princa skrivaj spravili na mejo in iztirali. Monarhistični listi se hudujejo, da republika tako strogo postopa s princem, republičanski listi jih pa zavračajo, da se Orleansci nemajo pritoževati, ker so sami z drugimi pretendenti še grje ravnali. Tako se je bil za vladanja pradedu princa Orleanskega kralja Filipa proglasil zakon, da se iztira vsa starša panoga Bourbonov. Ne le Karol X. temveč vsi njegovi nasledniki s soprogami bili so iztirani za vse večne čase. Zapretilo se jim je s smrtno kaznijo, če se vrnejo v Francijo. Na Portugalskem, kjer je sedaj sestra princa Orleanskega na prestolu, iztirali so bili o svojem času eksinfanta don Miguela in njegova naslednike z dekretom, s katerim so se konfiskovala njih posestva. Zapretilo se jim je, da bodo v 24 urah ustreljeni, če se vrnejo v domovino.

V **portugalskeji** prestolnici razpustili so dijaško društvo, ker je gojilo republičanske ideje. Konfiskovali so vse papirje. Sploh se republičanske agitacije tako širijo po Portugalskem, da je že velika nevarnost za monarhijo.

Dopisi.

Iz Novega Mesta 14. rebruvarja. [Izv. dop.] „Pooblaščen sem od svojih gospodov tovarišev poslancev izjaviti, da imamo pozitivno obljubo gospoda trgovinskega ministra spraviti predlogo o dolenjski železnici še tekom t. l. v državni zbor.“

Te besede državnega poslanca g. prof. Šukljeta vzbudile so danes pri shodu, katerega je on sklical, neizmerno pa prijetno vznemirjenje. Tedaj vender! Najhujši pesimisti opustili so svoje ugovore.

Zbralo se je danes okolu 100 veljavnih posestnikov in županov iz okolice Novomeške, znatno število gg. duhovnikov in skoro vse odlično meščanstvo, da posluša tako težko pričakovano izjavo o konečni rešitvi tega mnogoletnega vprašanja. Kakor že v Velikih Laščah, Ribnici in Kočevji razložil je tudi nam naš g. poslanec namen svojega prihoda in pričakovanje trgovinskega ministerstva. In ko je končal s predlogi o občinskem svetu, o brezplačni prepustitvi kamenja in peska in o udeležbi interesentov, naustalo je glasno odobravanje, potem mrmrajoče dogovarjanje in mož za možem so nastopali naši župani, da zagotové g. poslanca o bodočih sklepih in da podpišejo svote za nakup glavninskih akcij.

Da omenimo, le nekatere, povemo, da je graščak g. Schiebel podpisal svoto 2000 gld., dalje isto svoto g. dr. Karl Slanc, dr. Papež, telegrafično svoto 1000 gld. i. t. d.

Občina Novomeška je dan poprej sklenila odločiti v ta namen znesek 8000 gld. tako, da je do sedaj na obeh progah že zagotovljenih 65.000 gld.

Ali to je bilo v prvem trenutku in nepretrgano se oglašajo novi subskribentje.

Čas je kratek. Gospod poslanec postavil nam je termin do 20. februarja t. l. Zadnji čas je, da vsi občinski odbori izjavijo svoje sklepe. Naj bi si pri tem občine ob Novomeški progi za vzgled vzele občine v Ribniški dolini, kjer so male občine, kakor Dolenja vas i. t. d. določile po 1000 gld.

Za danes povemo le še, da se je g. poslanec z največjim zadovoljstvom ločil od nas. Na noge Dolenjci!

Iz Ljutomera 15. februarja. [Izv. dop.] Od Malenedelje pri Ljutomeru se razlega veseli glas, da se prerouje občinski odbor.

Skrajni čas je že, da preide županski posel tako staroslavne občine Lindoveške na družega od-

ločnega, skušenega, nepristranskega in jeklenega narodnega moža, ki se ne bode opiral na moč nasprotnika našega rodu, ki ne bode samo za kimovce posloval, ki ne bode samo nekaterim podeljeval postavnega nadkrija, ki ne bode kregal samo nekaterih grešnikov, ki ne bode skrbel samo za pravice nekaterih občanov, ki se pri uradnem poslovanju ne bode kazal tu sosed tam mejaš — tu prijatelj tam sovražnik — tu mož tam ba . . . ki ne bode skrbel samo za nekatere ceste, moste in brvi i. t. d. i. t. d.

Županstvo se naj izroči možu, ki svoj posel razume, kateri povsod pospešuje občinsko korist in kateremu je blagor občine in nje prebivalcev brez izjeme prva in sveta skrb.

Hvala Bogu, da so še taki možje na svetu, le treba jih spoznati in za nje glasovati ali se potem jednemu gospodu stan zameri ali ne. Ob takih priklakah ima vsaki občan sam odločevati. Poprimite se zavednega moža in glasujte za njega. Naj nobeden ne vleče na drugo stran in če še stari župan denkrat ali še večkrat po 20 gld. ponudi ter se ž njimi pobaha, da bi Vas zmotil. Ne udajte se! Pokažite svetu, da ste starih slovanskih korenin debela in veje. Živeli! Stražar ob Ščavnici.

Iz Loškega potoka 12. februarja. [Izv. dop.] Redek je dopis v Vašem cenjenem listu iz naše Sibirije-Loškega potoka. Morda si že olikani svet misli, da tudi tu pri nas žive beli sibirski medvedje brez prosvete in narodnostnega naudešenja, a temu ni tako. Tudi tu ni zamrlo narodno življenje, seveda, ne pojavlja se v sijajnih veselicah kakor pri Vas, v stolnem mestu. Suum cuique, vsakemu svoje, Vam sijajne veselice, nam deželanom priproste domače zabave!

Tukajšnji rodoljubi priredili so že vlani 1. septembra zabavni večer in tako tudi letos dopustno veselico. S tem pokazali so tudi letos domačinom in nekaterim tujim gospodom, kateri so se potrudili tu sem, — „kaj da znamo“. — Dne 9. februarja imeli smo Potočanje veselico, katera se nam je skoro izvrstno obnesla. — Vspored bil je nastopen: Dr. G. Ipavec: „Mrak“, mešan zbor; govor g. Grg. Hug. Sattner: „Na planine“, mešan zbor in burko „Eno uro doktor“. Koncem zabaval nas je g. Thurnherr se svojimi umetnijami, potem pa se je pričela prosta zabava. G. govornik razlagal nam je, kako in po katerem moži se je pričelo slovensko slovstvo. (O tej priliki nekaj zamolčati ne morem. Vesta, nekateri ljudje grozno veliko vedo ali pa hočejo vedeti, tega ne bom raziskaval in tak vedež ustal je mej nami in bil toli uljuden, da je govornika zavrnil: „To ni resnica.“ Nekoliko je stvar s tem zmešal, nadalje pa se je vršilo vse v najlepšem redu. Dotični gosp. naj ne misli, da je bil v zbornici, ampak pri veselici.) Pohvalno moram omeniti mešan zbor, pod vodstvom g. G., v katerem so nam zvonki ženski glasovi kaj prijetno doneli v uho.

Tudi burka „Eno uro doktor“ nam je po vsem ugajala. I glavne i stranske vloge rešili so igralci prav dobro in prav želeli bi, da bi kmalu nastopili v večji igri in v večjih nalogah vsi, posebno pa gospice bi kmalu zopet videli na odru. Stoprav v pozno jutro smo se zadovoljni razšli, nadejajoči se še več jednacij večerov doživeti v Loškem potoku.

Stari Potočan.

Domače stvari.

— (Za stradajoče na Notranjskem in Dolenjskem) je deželni odbor še 13 vagonov koruze naročil, ki se bode poslala na najbolj potrebnne kraje.

— (Iz Šturja v Vipavski dolini) se nam piše, da so v vasi Kolk, ki leži 1000 m. visoko v hribih, letos pravi siromaki. Nimajo živeža in ne vedo, kaj bo za seme na spomlad. In zdaj jih še tlači hude bolezen — hripa. Ni hiše, kjer bi ne položila zdaj tega, zdaj onega na posteljo, prigodilo se je celo, da so vsi domači kar hkratu ležali. In njih zaslužek? Dve uri daleč mora po drva v gojzd, da jih doma razkolje in posuši, potem jih še le nese na hrbtu čez pečevje zopet dve uri daleč v ravnino, da dobi zanje v Šturji ali v Ajdovščini borih dvajset krajcarjev.

— (Iz Osilnice) se nam poroča, da je tudi tam silno pomanjkanje živeža, ker so krompir in vso strn požrle miši, jeseni pa je prevelika moča zavirala, pobirati ž njiv. Sploh leze ljudstvo v veliko siromaštvo. Pravih gozdov ni, živine malo, industrije nobene. Kmet večino leta preživi v tujih

kraji, ali v šumi ali pa na popotnem trgovstvu tako, da doma vse zastaja, 50 rodbin s 180 ljudmi brez vsega živeža.

— (Z Dolenjskega) nam prihajajo z mnogih krajev žalostne vesti o silnem pomankanju, katero trpi letos ubogo ljudstvo. Na Toplicah je 37 rodbin z več ko 100 osebami brez živeža, na Smuku 21 rodbin s 93 osebami, v St. Lovrenci ob Temenici 13 rodbin, v Mirni 37 rodbin s 148 osebami. Tudi pri Mokronogu in na Turjaku je dosti pomankanje trpečih rodbin. Pomoč je nujno potrebna. Naj bi vlada ne odlašala dalje, ako sploh misli priti na pomoč.

— (Oesterreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild.) Predvčeraj je izšel 1. snopič onega zvezka tega dela, kateri opisuje Koroško in Kranjsko. V 1. snopiču je nekaj jako dobrih spisov, ki se tičejo Koroške.

— (Imenovanje.) Pravni praktikant pri deželnem sodišču v Ljubljani, g. Fran Peterlin, imenovan je avskultantom za Kranjsko.

— (Na vseučilišču v Gradcu) bil je dne 15. t. m. doktorjem juris promoviran g. Fran Poček iz Bukovska pri Brežicah.

— (Za novo vseučilišče v Gradcu) položil se bode temeljni kamen dne 26. avgusta t. l. v prisotnosti cesarja.

— (Poročil) se je gosp. Ivan Bunc, učitelj na pripravnici v Kastvu z gospodično Ivanko Kalistrovo. Poslednej, ki je bila za prospeh narodnega šolstva neumorno delavna, priredili so nekateri člani Tržaške čitalnice, „Tržaškega Sokola“ in moške in ženske podružnice sv. Cirila in Metoda prav lep „jour fix“, na katerem so se od nje poslavljali in jej čestitali.

— (Slavčeva maskarada.) Kakor druga leta, bili so tudi včeraj prostori čitalnične restavracije natlačeno polni, kajti občinstvu se je „Slavčeva maskarada“ zelo priljubila. Maskovanih in kostumovanih plesalk in plesalcev bilo je lepo število in bilo je prav dražestnih in živahnih mej njimi. Izredno gibčni harlekini skrbeli so neumorno za veselost in smeh, da smo se divili njih vstrajnosti. Vsa veselica bila je prav srečno prirejena in se je vršila v najlepšem redu. „Slavec“ sme z včerajšnjim uspehom biti popolnoma zadovoljen, kajti uveril se je, da ima veliko simpatij mej občinstvom, kakor baš njegove veselice z veseljem obiskuje.

— (Vabilo na LXXXV. odborovo skupščino „Matice Slovenske“ v sredo dne 26. februarja 1890. l. ob 5. uri popoldne v društveni hiši na Kongresnem Trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika o LXXXIV. odborovi seji. 2. Naznanila predsedništva. 3. Poročilo gospodarskega odseka. 4. Poročilo književnega odseka. 5. Poročilo tajnikovo. 6. Priprave za redni veliki zbor. 7. Posameznosti. V Ljubljani dne 15. februarja 1890. Predsednik: Josip Marn.

— (Omejitev dela po kaznilnicah.) Pravosodni minister je poslal predsednikom nad sodišč in državnim nadpravniki ukaz, po katerem se bode izdelovanje tkanin omejilo le na malo kaznilnic. Pa še te jih bodo smele izdelovati le za svojo potrebo.

— (Protestantje na Kranjskem.) Na Kranjskem je 509 protestantov. V vseh deželah, zastopanih v državnem zboru jih je pa 411.313.

— (Odbor Marijine bratovščine) izvolil je v svoji včerajšnji seji svojim načelnikom doseďanjega zaslužnega prvomestnika gospoda magistratnega uradnika in posestnika Karola Laheinerja, tajnikom pa gospoda krojaškega mojstra Matijo Kunca.

— (Občni zbor kranjskega veteranskega kora pod protektoratom presvetlega cesarja Frana Josipa I.) vršil se je včeraj v magistratni dvorani ob navzočnosti do 150 udov. Kornij poveljnik, magistratni koncipist g. Jurij Mihalič otvoril je zborovanje s patrijotičnim govorom, v katerem je slavil presvetlega cesarja Frana Josipa I., zaščitnika vseh svojih narodov, isto tako kot pokrovitelja svojih zvestih slovenskih veteranov, ter mu zaklical trikrat „Živio! in Slava!“ Zborovalci so s trikratnimi živio in slavakli pritrdili. Kornij poveljnik g. Mihalič naznanil, da se je presvetli cesar po svojem bratu nadvojvodi Karolu Ludoviku, pokrovitelju društva Rudečega križa, blagovolil zahvaliti vsem veteranom, kateri so se zglasili za službo na pomoč ranjenim na bojiščih, kakor tudi onim, ki so se prijavili, da bo

čejo opravljati službo pri ranjenih in bolnikih v domačih bolnicah. Kornij poveljnik naznanil, da mu je došlo pismo nadvojvode Karola Ludovika, v katerem se naznanja, da dobi vsaki veteran, ki se je za to službo zglasil in se zanjo tudi pripravil s poukom v vojaški bolnici, zahvalno pismo presvetlega cesarja v vedni spomin njemu in njegovi rodovini. Zborovalci so to z velikim nautušenjem in slavakli vzeli na znanje. Kornij blagajnik in knjigovodja Ivan Skube, poročal potem o denarnem stanu društva. Dohodkov je bilo l. 1889 skupaj 1.765 gld. 88 kr., izdatkov pa 1.712 gld. 95 kr., tako, da je ostalo v blagajnici 52 gl. 93 kr., ako se ne jemlje v poštev, da se je v hranilnico naložilo 350 gld. Obolelim udom (50) izplačalo se je podpore 642 gld. 60 kr., za jeden pogreb in za podporo vdov 51 gld. Društveno premoženje znaša 6.109 gld. 16 kr. in se je v primeri s premoženjem prejšnjega leta za 662 gld. 19 kr. pomnožilo. Udov šteje društvo 342. Proračun kaže za l. 1890 dohodkov 1775 gld., izdatkov 1361 gld. Vsi proračuni se brez razgovora odobre in izreče se gospodu knjigovodji in blagajniku Ivanu Skubetu za izredno točno poslovanje jednoglasna zahvala občnega zbora. Predlog naj bi se delil posel računovodja in blagajnika se odkloni jednoglasno, ker ga je dosednji opravilec g. Skube na občno zadovoljnost opravljal. Kornij poveljnik g. Mihalič naznanil sledeče: Vsled sklepa vlade za Kranjsko dne 21. novembra 1889. so štipendije, katere so iz namena 40letnega vladarstva presvetlega cesarja Frana Josipa I. iz prostovoljnih doneskov kornih dobrotnikov in društvenikov kranjskega veteranskega kora ustanovljene, in sicer: a) štipendija za vojaške invalide v znesku 15 gld. za tri leta vojaškemu invalidu Jakobu Lunderja; b) štipendija za vojaške veterane ravno taka svota tudi za tri leta, društvniku Vencelj Šušniku podeljene in dne 2. decembra 1889 izplačane bile. Vodstvo kora šteje si v dolžnost vsem dobrotnikom kora izreči presrečno zahvalo. Poročilo to vzame se na znanje. Gospod Mihalič potem v imenu jednoglasnega sklepa kornega odbora predlaga, naj se izvoli gospod cesarski svetnik Ivan Murnik častnim članom veteranskega kora. Predlagatelj naglašja, da se veteranskega kora občni zbor le malokdaj poslužuje po pravilih mu pristoječe pravice, izvoliti si častne člane, ali z veliko radostjo stori to, ko gre zato, izvoliti si častnim članom g. cesarskega svetnika Murnika, s katerega izvolitvijo se bode veteranski kor sam počastil. Vsekdar je bil g. Murnik velik častitelj in podpornik veteranskega kora in kot glavno delujoči član društva „Rudečega križa“. Zmirom je podpiral in pospeševal domoljubne napore veterancev. Zatorej predlaga g. Mihalič, da se izvoli jednoglasno g. cesarski svetnik Murnik častnim članom kora. Predlog vsprejme jednoglasno. Častniki izvolijo se po glasovnicah gg.: I. Cigoj, F. Škof, in I. Theuerschuh, kot poveljnik veteranov Kranjskega mesta. Kot podčastniki se izvolijo gg.: Andrej Jagonak in Lovro Blaznik. Z živio in slavakli na presvetlega cesarja pokrovitelja društvenega sklenu kornij poveljnik zborovanje ob 11. uri dopoldne.

— (Vabilo k slovesni odhodnici) v čast velerodnemu gospodu Ferdinandu markizu Gozani, ces. kralj. okrajnemu glavarju, častnemu meščanu Črnomeljškemu, ki bode dne 24. februarja t. l. v Črnomlju. Uspored: 1. Na predvečer ob 9. uri podoknica, katero priredi Črnomeljski kvartet. 2. 24. februarja ob 11. uri dopoldne: Mestni zastop Črnomeljski izroči slavljenču diplomu kot svojemu častnemu meščanu, temu sledi 3. skupno poslovljenje udeležencev. 4. Ob 1/2 1 uri popoldne banket v gostilni g. A. Lacknerja. Kuvert stane za osebo 1 gold. 60 kr. brez pijače. Vsakdo blagovoli svoj prihod vsaj v 3 dneh po sprejemu vabila naznaniti gosp. Franu Šusteršiču, županu v Črnomlju. — Med banketom streljanje s topiči, potem godba in petje. K udeležbi vabi Odbor.

— (Ogenj) nastal je v soboto ob 1/2 11. uri v Bizoviku pri posestniku Antonu Briceljnu. Pogorelo je samo hišno poslopje. Le brzi pomoči požarne brambe Bizoviške, katera je prihitela v petih minutah na mesto, se imamo zahvaliti, da ni nastal velik požar, ker vas šteje 104 hišne številke.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) bode imelo v soboto, dne 22. februarja, ob 10. uri zjutraj slovesno mašo zadušnico v „Schlösselkirche“ (Alserstrasse) za svojim pokojnim častnim članom, prečastitim gg. Davorinom Trstenjakom, katero bo daroval prečastiti g.

Karol Klun, državni poslanec. Pri maši poje pevski zbor akad. društva „Slovenija.“

— (Z Blok) se nam piše dne 14. t. m. Zopet mi je prijetna dolžnost tem potom zabeležiti šolskega dobrotnika. Gospod Ševnar, tukajšnji trgovec, podaril je 12 knjig različne vsebine, mej drugim 3 letnike Vrta za tukajšnje šolske knjižnice. Prav lepo se mu zahvaljujem za lepo pomnožitev šolske knjižnice, ter mu želim še kakega naslednika. Živeli prijatelji šole! J. Bozjek.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trebnje 16. februarja. Občina Trebanjska dovolila danes za dolensko železnico 6000 gold. Trebanjski posestniki do danes 5100 gld. podpisali, upamo še več.

Novo Mesto 17. februarja. Zopet podpisali gospa Rudeževa 1000 gld., gospod Germ 1000, Dako Makar 500 in drugi dozda nad 22 tisoč.

Pariz 17. februarja. Pri včerajšnjih dopolnilnih volitvah za zbornico zopet izvoljeni boulangisti Paulin, Mery, Laur, Goussot, Revest, Belleval, katerih volitve so bile ovržene. V volilnem okraji Castel Sarasin (departement Taru et Goronne) izvoljen oportunist, v Ajacciu radikalec, v Nantes-u liberalec. V petem Pariškem okraji dobil boulangist Naquet največ glasov. Ožja volitev potrebna.

Pariz 17. februarja. Govori se, da je jeromistično-bonapartistična stranka sklenila najodločnejše pobijati stranko royalistov.

Razne vesti.

* (Lepa ponudba.) List „Daily News“ javlja, da je nek ameriški milijonar pred kratkim pisal turškemu sultanu in mu obetal, da mu da 500.000 frankov, ako se pokristijani.

* (Ladija bodočnosti.) Angleški list „Once a week“ popisuje nam ladijo, ne parnik, bodočnosti, ker tedaj ne bomo rabili več para, ampak samo še elektriko. Tedanji ljudje zli bodo z ironičnim smehom na staro šaro s parnimi kotli in ogljem. Tedaj jih ne bodo več potrebovali in največji naši parniki bodo le pritlikovci proti novim stvarom. Mej tem ko največji parobrod komaj meri 150 metrov, pluli bodo tedaj električni brodi štiri sto metrov dolgi po oceanih in vožnja iz Liverpoola do Novega Yorka trajala bode samo 36 ur. Navzlic temu, da bodo preživeli ljudje samo jedno noč na ladiji, oskrbljena bode z vsem komfortom. Pregovor „Nulla dies sine linea“ bode tedaj še bolj ukoreninjen in skrbelo se bode, da se tiste ure po nepotrebnem ne dolgočasi. Vožnini priručnik se bode že biljet za sedež v operi in igralo se bode v ladijinej kapeli. To je za naše katoliške živce malo čudno, a čisto angleško. Na ladiji bode tudi brzovajna postaja in vsakih pet minut bodo došli telegrami. Na ladiji je nadalje tudi borza, kjer se najhitreje lahko denarja znebi. Vrh tega dobivali bodo potniki v kratkih presledkih odtise vseh znamenitih časnikov svetovnih po sistemu električne refleksije. Dalje so na krovu tudi umetni rastlinjaki in krojači in črevljarji, kateri delajo po najnovejšem Pariškem kroji in se ozirajo tudi na modne telegrame, ki pridejo na ladijo. Ladije bodo prepeljevale kar po 10.000 potnikov v novi in najbrže tudi na oni svet.

* (Otok Lesbos) ima posebno zdravo podnebje. Na tem otoku biva mnogo nad 100 let starih ljudi. Na Lesbosu živi ženska Dadi Kadi, ki je že spolnila 145 let in je še trdna. Nek Mezzin ima 130, čevljar Calil aga 120 in nek mož v Arganu pa 115 let.

* (Novo kurilo.) Peške breskev in rumein (marele) rabijo v Kaliforniji za kurilo. Plačuje se za tono po 6 dolarjev. Pokazalo se je, da so te peške isto tako dobre za kurjavo, kakor najboljši kalifornski premog.

* (Kitajci v San Francisku.) Ceni se, da je v tem mestu do 60.000 Kitajcev. Stanujejo v sredi mesta po tesnih prostorih natlačeni, prav kakor čebele v panji. Ko bi drugi ljudje tako natlačeno vkupe stanovali, bi kmalu moralno propali. Kitajci pa živé v lepem redu in so snažno oblečeni. Kitajec, ki se po noči potiče po opijskih krčmah, je zjutraj o pravem času že pri svoji gospodi, da jej v lepo belej obleki pripravi zajutrek. Po tedu biva Kitajec v zaduhli kleti, čaka joč dela, a čez nekoliko dni ga že vidiš, kako opravlja pri grajenju kake železnice ob največji vročini najtežja dela.

* (Okrađen zobozdravnik.) Pri nekem zobozdravniku v Willimantic v državi Connecticut dal si je lepo oblečen tujec zob izdreti. Mej tem, ko mu je doktor s kleščami ruval zob, vzel je prekanjenec iz telovnikovega žepa 15 gold., ne da bi oni opazil. Z ukradenim denarjem poplačal je zobozdravnika. Nič hudega sluteči doktor povabil ga je, naj se v drugem takem slučaju tudi pri njem oglasi. Stoprav ko je tujec odšel, zapazil je doktor njegovo tatvino.

Pomenljivo za bolne na živcih. Mi smo sploh jako skeptični proti ponudbam sredstev in zdravil proti sumarnim boleznim in ta skepticizem je v največ slučajih jako opravičen. Na druge strani zmatamo naravnost za svojo dolžnost, da opozarjamo na one preparativne izdelke, katerih prava vrednost je absolutno utrujena. Imeli smo priložnost, knjižuro bivšega vojaškega zdravnika Romana Weissmanna a v Vilshofenu: „**Ueber Nervenkrankheiten und Schlagfluss**“, 21. izdaja, pazno pregledati in smo pri tem zadeli na tako logično jasno, nestrokovnjakom razumljivo in vender iz vira znanosti zajeto razlago o potu, kateri je najprej nastopil Weissmann, da se odpravijo človeštvo nadlegujoče živčne bolezni, vsem trpečim te vrste nujno priporočamo, da se seznanijo z zdravljenjem, ki ima naravnost čudovite in nedvomno dokazane uspehe. V tej knjižuri omenja se izrek slavnega učenjaka Bako Verulamskega, ki pravi: „Vsako dejstvo, tudi najneznatnejše, je vredno, da se spozna in preišče iz tega uzroka, ker je vredno, da je“, in mi se pridružujemo popolnoma temu izreku glede Weissmannovega načina zdravljenja, katerega ideja je vzrasla v senzijsko dejstvo, kakor se kaže. Knjižura dobi se zastoj v Ljubljani pri lekarji Jos. Svobodi. (117)

Družba sv. Cirila in Metoda.

Doneske so poslale podružnice:

Metlika	16	gld.	—	kr.
St. Lenart v Slov. Goricih	74	„	20	„
K. tmara vas	20	„	—	„
Slovenji Gradec	78	„	—	„
Konjice	25	„	—	„
St. Jurij na južni železnici	32	„	—	„
Rečica	23	„	—	„
Ptuj	30	„	30	„
Bolec	34	„	—	„
Graška izvan akademična	32	„	35	„
Ziljska Bistrica	25	„	—	„
Vipava	8	„	—	„
Tomin	100	„	—	„
Trnovo-I. Bistrica	13	„	—	„
Kobarid	12	„	70	„
Brdo	9	„	—	„
Mokronog	81	„	—	„
Menišija pri Cerkljici	15	„	—	„
Goriška ženska	80	„	—	„
Ajdovščina	38	„	—	„

Darovali so:

Gosp. Plantan, notar v Radovljici	15	„	—	„
Vesela družba v Starem trgu	2	„	60	„
Mohorjani v Velikoveci	5	„	50	„
Nekateri, ki hočejo svoj čas krepko nadaljevati dejanje sv. Cirila in Metoda	12	„	—	„
Slavni deželni zbor kranjski	1000	„	—	„
Pijonirji osonar Karavank	12	„	—	„
Vas Smartno pri Litiji	121	„	48	„
Dva goriška rodoljuba	250	„	—	„
Zupanija sv. Lambert	100	„	—	„

V Ljubljani, dne 13. februarja 1890.

Dr. Jos. Vošnjak,
blagajnik.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

16. februarja

Pri Stonu: Dr. Monopol iz Italije. — Hudovernik iz Kranjske gore. — Weiss iz Zagreba. — pl. Koch, Amberger, Kaiser Korda, Töpfer z Dunaja. — Lauter iz Maribora. — Smrekar iz Mannheima. — Podgorink iz Gorice. Böhm iz Budimpešte. — Bunc iz Kastve. — Pitlik iz Plzna. Pri Malici: Ziffer, Riedel, Samulde z Dunaja. — Hubat, Enuch iz Gradca. — Koberne iz Elgersburga. —

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. febr.	7. zjutraj	741.2 mm.	—6.6° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	740.3 mm.	—2.2° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	739.7 mm.	—3.2° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura —4.0°, za 3.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 17. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 89.15	—	gld. 89.15
Srebrna renta	89.15	—	89.05
Zlata renta	110.70	—	110.65
5% marena renta	101.75	—	101.90
Akcije narodne banke	929.00	—	931.00
Kreditne akcije	321.75	—	322.75
London	119.00	—	118.95
Srebro	—	—	—
Napol.	9.44 1/2	—	9.44 1/2
C. kr. cekini	5.59	—	5.58
Nemške marke	58.05	—	58.05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	—	177
Ogerska zlata renta 4%	103	—	50
Ogerska papirna renta 5%	99	—	25
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	—	25
Kreditne srečke	100 gld.	183	50
Rudolfove srečke	10	—	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	167
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—	—

Velečastiti prijatelji in človekoljubi!

Prošnja za milodare iz ljubezni do bližnjega za dve osebi iz občine Briže, župnije Kolovrat, v Litijskem okraju, ki sta vsled dobrotljivosti popolnoma obožali. Mož je 89 let star, je nič manj nego 27 vider ujel, leži že 8 tednov zaradi oslabiljenja, sestra njegova je pa 76 let stara in je bila že 3krat v bolnici. Nemata s čim plačati stanovanja in kupiti drv in živil. Ne moreta prositi niti od hiše do hiše, da bi se preživila in ne umrla od gladi. — Milodari prosijo se poslati pod „J. L.“, pošta Izlake, Zagorje, na Kranjskem. (132—2)

A. KORSIKA

Glavna prodajalnica:
Tržaška cesta 10
poleg o. kr. glavne tobačne tovarne.

Odlikovana
umetna in trgovska
vrtinarija
v Ljubljani.

Podružnica:
Šelenburgove ulice 6
vis-à-vis o. kr. poš. in
telegraf. uradu.

Priporoča se p. n. občinstvu za izdelovanje svežih šopkov in vencev s trakovi in napisi. Ima veliko zalogo trakov mnogovrstne baže in barv: ravno tako ima vedno narejene suhe vence, kakor tudi Makardove vence in bukete, vse v najnovejših fazonih. — Vsa ustna naročila, kakor tudi pismena naročila po pošti se hitro in po ceni izvrše.

Potem priporoča svojo bogato zalogo mnogovrstnih vrtnih in družnih semen, pravih in dobro kalilnih, rastlin (cvetice) v loncih in izdeluje stvari v njegovo stroko spadajoče ter prosi za mnogobrojna naročila.

Z odličnim spoštovanjem
ALOJZIJ KORSIKA.

(39—25)

Dražbena prodaja.

V torek dne 25. februarja 1890 ob 11. uri dopoldne pride k zapuščinski konkurzni imovini Josipa Dobravca spadajoča hiša na Laškem zadnjikrat in sicer tudi pod cenilno ceno 8536 gld. na prodaj.

Pri tej hiši je bila že mnogo let trgovina z mešanim blagom. Plačilni pogoji so jako ugodni. Natančneje se izve v ces. kr. notarski pisarni na Laškem. (137)

500 mark v zlatu.

Odlikovano v Parizu 1889 z zlato državno kolajno in v Gentu 1889 s srebrno državno kolajno.

če Grolloh-ova obrazna oréme (Crème Grolloh) ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogrce, ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladinsko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grolloh v Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo Ed. Mahr, parfumer. (818—10)

Marijaceljske kapljice za želodec,

izvrsno uplivačje pri boleznih želodca.

Preverjene pri pomanjkanju slasti do jedij, slabem želodci, napenjanju, kislem podiranju, koliki, želodčevem kataru, zgagi, zlatenici, gnjusu in bljuvanju, glavobolji (če izvira iz želodca), krči v želodci, zapiranjih, preobloženju želodca z jedjo in pijačo. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 40 kr., dvojni steklenici 70 kr.

Osrednjo razpošiljalnico ima lekar Karol Brady, Kromeriz (Moravsko).

SVARILO! Pristne Marijaceljske kapljice za želodec se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rudo zavitek z gorenjo varstveno znamko in z navodilom, kako rabiti, ki se pridene vsake steklenici, opomniti je, da mora navod biti tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromerizu.

Marijaceljske čistilne kroglice, ki se že več let z najboljšim uspehom rabijo pri zapiranjih in zabasanjih, se sedaj pogostoma ponarejajo. — Pazi naj se torej na gorenjo varstveno znamko in podpis lekarja K. Brady-ja v Kromerizu. — Cena škatljice 20 kr., zvitku 6 škatljice gld. 1.—. Če se naprej pošlje znesek, velja poština prosto 1 zvitok gld. 1.20, 2 zvitka gld. 2.20.

Marijaceljske kapljice za želodec in Marijaceljske čistilne kroglice imajo pristne: V Ljubljani lekar Piccoli, lekar Svoboda; — v Postojni lekar Fr. Baccareich; — v Škofji Loki lekar Karol Fabiani; — v Radovljici lekar Aleks. Roblek; — v Novem Mestu lekar Dominik Rizzoli, lekar Bergmann; — v Kamniku lekar J. Močnik; — v Črnomlju lekar Iv. Blažek.

(798—19)

Vabilo

VIII. rednemu občnemu zboru

„Kmetske posojilnice ljubljanske okolice“ v Ljubljani,

kateri bodo

dne 23. februarja 1890 ob 1/2 10. uri dopoldne

pisarni zadruga.

Dnevni red:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo blagajnika.
3. Poročilo nadzorstvenega odbora.
4. Volitev ravnateljskega odbora in sicer:
 - a) ravnatelja,
 - b) blagajnika,
 - c) kontrolorja in
 - d) 2 namestnikov.
5. Volitev 3 članov v nadzorstveni odbor.
6. Predlogi društvenikov.

K polnoštevilnej udeležbi vabi častite deležnike najuljudneje

Ravnateljski odbor.

Ljubljana, dne 15. februarja 1890.

BILANCA

Aktiva „Kmetske posojilnice ljubljanske okolice“ v Ljubljani za l. 1889.

			gld.	kr.
Dec. 31.	1.	Gotovina v blagajnici sklopom leta 1889	4230	31
"	2.	Denarji naloženi pri denarnih zavodih	15123	96
"	3.	Posojila, in sicer:		
	a)	proti intabulaciji	gl. 52.962	
	b)	menici	59.913	
	c)	menici in zastavnemu pismu	10.310	
"	4.	Inventar po 10% odbitku za obrabljenje	185	49
"	5.	Zaostale obresti	253	11
"	6.	Neporavnani prehod. znesek	1295	
			142990	82

Ljubljana, dne 9. februarja 1890.

Za ravnateljski odbor:

Jan. Knez m. p. V. Jenko m. p. Oton Bayer m. p. A. Knez m. p. J. Verhovnik m. p.

Naznanilo nadzorstvenega odbora „Kmetske posojilnice ljubljanske okolice“ v Ljubljani.

Nadzorstvo „Kmetske posojilnice ljubljanske okolice“ je pregledalo in primerjalo letne račune za 1889. leto in Vam naznanja, da so pregledani letni računi in bilanca razpoloženi na spregled v zadruga pisarni, kakor to zahteva §. 30., al. 4. društvenih pravil.

Ljubljana, dne 15. februarja 1890.

Za nadzorstveni odbor:

E. Ločnikar m. p. Dr. Jos. Vošnjak m. p. V. Ogorelec m. p.

(133—2)